

CAPU II.

Despre Substantivu

I. Despre genulu substantivelor

§ 5. De genulu masculinu suntu :

1. Substantivele cară arată uă ființă masculină fie prin natura, fie prin starea sau occupațiunea ei. Ecs.

Der Sohn, fiulu; der Schneider, croitorulu;
der Hirt, pastorulu; der Stier, taurulu.

2 Numele timpuriloru anului, lunelor și alle di-
leloru : Ecs.

Der Winter, érna; der Mai Maiulu;
der Herbst, tómna; der Sonntag, Dumineca.

3 Numele instrumentelor terminate în er Ecs.

Der Hammer, ciocanulu ; der Teller, farfurie ;

4 Substantivele derivate în en și în ing. Ecs :

Der Ofen, soba; der Frühling, primăvara ;
der Degen, spada; der Sperling, vrabia.

Escepțiuni din regulele precedenți.

Die Leiter, scara; das Kissen, perna ;
die Leier, lira; das Eisen, ferulü ;
das Messer, cuțitul; das Zeichen, semnulu ;
das Ruder, vîsla; das Messing, alama.

§ 6. De genulu femininu suntu :

1. Substantivele care desemnă uă ființă femeiască
fie prin natura, fie prin starea sau occupațiunea ei. Ecs.

Die Tochter, fia; die Magd, serva ;
die Hirtin păstorița; die Ziege, capra.

2. Substantivele terminate în ei, heit și feit. Ecs.

Die Druckerei, imprimeria; die Krankheit, bôla ;
die Abthei, schitulu ; die Reinlichkeit, curătenia.

3. Substantivele terminate în schaft, ung și niß. Ecs

Die Freundschaft, amicia; die Kenntniß, cunoștința ;
die Hoffnung, speranța; die Erlaubniß, permisiunea.